

מ"ת 25166/07/15 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יעקב (מטיטה) בן שטרית (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

המבקש עצור עד תום הליכים על פי החלטת בית המשפט. אמו של המבקש נפטרה ביום 3.2.22.

באותו יום הגיש המבקש בקשה ליציאה ללוויית אמו שעתידיה הייתה להתקיים בשעה 15:00. המשיבה התנגדה לבקשה בתגובה ששיגרה לבית המשפט. לנוכח דחיפות העניין קיימתי דיון דחוף באותו יום.

לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, נעתרתי לבקשת המבקש בהחלטה שניתנה בתום שמיעת הטיעונים. על פי ההחלטה, התרתי את יציאת המבקש ללוויית אמו, בכפוף לתנאים של ערבות עצמית, ערבויות צד ג' שייחתמו על ידי מפקחים אשר ילוו את המבקש ממקום מעצרו למקום הלוויה וחזרה. עוד קבעתי כי היציאה ללוויה תהיה עד שעה 22:00, שאז, מן הסתם, חובה על המבקש לחזור למקום מעצרו.

כאן המקום לציין שהתנגדותה של המשיבה התבססה על מסוכנותו של המבקש ועל החשש כי יינצל יציאתו ויברח, שכן בתיק העיקרי הורשע המבקש, הדיון קבוע לטיעונים לעונש ולפי דברי באת כוח המשיבה, תעתור המשיבה לעונש מאסר ממושך "דו ספרתי" כדבריה. עוד יש לציין כי סמוך לפני הדיון, הוגש מסמך מטעם שב"ס שאף הוא מביע התנגדות ליציאה. התנגדות שב"ס מבוססת על כך, שהמבקש משוין לארגון פשיעה מרובה יריבים, ארגון המצוי בסכסוכים עם ארגוני פשיעה אחרים. כמו כן, הוצאת המבקש בטווח זמן כה קצר מבית המעצר מחייב היערכות כוח אדם של שב"ס, ולכך לא היה סיפק בידי שב"ס לעשות כן. עוד נימוק הוסף והוא מגפת הקורונה המחייב ריחוק ובידוד עצורים מלבוא במגע עם אחרים מחוץ לכותלי בית המעצר.

החלטתי להתיר למבקש לצאת ללוויה ניתנה בשעה 14:53 דהיינו סמוך לשעת הלוויה. אף על פי כן, ביקשה באת כוח המשיבה לעכב את ביצוע ההחלטה לשם שקילת ערר על ההחלטה. לאחר התלבטות התרתי עיכוב ביצוע למשך שלוש שעות.

משום סמיכות הזמנים בין ההחלטה ועיכוב הביצוע, לא עלה בידי המבקש לצאת ללוויה ולמעשה ויתר על בקשה זו. תחת זאת הגיש המבקש את הבקשה אליה מתייחסת החלטה זו. על פי הבקשה, מבקש המבקש לצאת ממקום מעצרו על מנת לעלות לקברה של אמו ולהשתתף מספר שעות באחד מימי שבעת ימי האבל במקום ישיבת המשפחה בשבעה.

המשיבה התנגדה בכתב לבקשה, לפיכך, קבעתי דיון דחוף מאתמול להיום. בהחלטתי לקיום הדיון הוריתי לנציג שב"ס להתייצב לדיון על מנת להביע עמדה באשר לבקשה.

בדיון שהתקיים היום, שמעתי את עמדות הצדדים. נציג שב"ס התנגד ליציאת המבקש להשתתף בבית האבלים בשבעה, יחד עם זאת הסכים כי יותר לו לצאת ממקום המעצר בליווי אנשי שב"ס על מנת לעלות למקום קבורת אמו. עמדת שב"ס מבוססת על קשריו של המבקש עם גורמים עברייניים ובמיוחד על יריבויות וסכסוכים שבין המבקש לגורמים אלה. סכסוכים אלה טומנים בחובם סיכונים ברורים לחיי אדם. נציג שב"ס הגיש לבית המשפט אסופה של מסמכים שבהם ידיעות מודיעיניות על אודות סכסוכים אלה. כמו כן, חזר נציג שב"ס והפנה לסיכוני מגפת הקורונה משום מפגש בין המבקש לאחרים המצויים מחוץ לכותלי בית המעצר, בלי פיקוח שב"ס.

באת כוח המשיבה, התנגדה אף היא ליציאת המבקש הן בליווי שב"ס כמו גם בערבויות לבית האבלים. למעשה, התנגדותה של באת כוח המשיבה מבוססת על עמדת נציג שב"ס בתוספת נימוק נוסף והוא שכיום, לאחר הרשעת המבקש בעבירות החמורות של יבוא סם בכמויות עצומות ופגיעה קשה במי שעתיד היה בזמן הפגיעה לשמש עד מדינה, צפוי להיגזר דינו לתקופת זמן ארוכה. לפיכך, קיים סיכון טבוע להימלטות המבקש מן הדיון.

בא כוח המבקש עתר וחזר ועתר להתיר למבקש לבקר את בני משפחתו האבלים על מות האם במהלך ימי השבעה. נראה כי אין צורך להכביר מילים למקורה של בקשה זו. אומר את התמצית, לפי דברי בא כוח המבקש. זכותו של המבקש להשתתף באבל על מות אמו ביחד עם בני המשפחה, הינה זכות בסיסית, הגוברת על הנימוקים שהציגה באת כוח המשיבה. באשר לטענה בדבר הסיכון להימלטות מן הדיון, טען בא כוח המבקש כי מדובר בדברים בעלמא בלתי מבוססים שאינם אלא ספקולציה.

בטרם מתן החלטה זו עיינתי עיין היטב במסמכים המודיעיניים שהוגשו על ידי המשיבה. אכן, מהם עולה תמונת מצב של יריבויות בין המבקש לבין גורמים עברייניים שונים. אני אכן סבור כי העולה מתוך המסמכים הוא שקיים סיכון ביציאת המבקש לבית המשפחה בימי האבל. הסיכון, כאמור, אינו אך ורק למבקש אלא גם לסובבים אותו.

כמו כן, מצאתי לקבל את עמדת המשיבה באשר לגורם מגפת הקורונה והצורך בבידוד המבקש עם אוכלוסייה שמחוץ לבית המעצר אשר אינה נתונה לתנאי הפיקוח מפני התפשטות המגפה בין כותלי בית המשפט שבאחריות שב"ס.

מתוך טיעוני הצדדים, עולה מכנה משותף אחד והוא הסכמה כי אורה על עליית המבקש למקום קבורתה של אמו, בליווי אנשי שב"ס למשך מספר שעות. השנוי במחלוקת הוא ביקור בבית המשפחה באחד מימי השבעה.

לאחר שאני שוקל את השיקולים הצריכים לעניין מתוך האמור לעיל ומתוך עצם העניין, נראה לי שהנכון ביותר, שיש בו כדי איזון בין הרצון להתאבל על אמו לבין טיעוני המשיבה, הוא כי אורה לשב"ס, על פי הסכמת נציגו בדיון, שבמועד אשר ייקבע על ידי הממונים בשב"ס, מהיום ועד לתום ימי השבעה (קבורת האם הייתה כידוע ביום שישי 3.2.22) ילווה המבקש ממקום מעצרו על ידי אנשי שב"ס אל מקום קבורת האם בבית העלמין צור שלום בקריית ביאליק למשך מספר שעות כפי שיקול דעת שב"ס, ויוחזר בליווי למקום המעצר.

מתוך החלטה זו ועל מנת למנוע ספק, אני מתיר את יציאת המבקש בליווי וגם לא בכפוף לתנאים לבית המשפחה בה מתקיימים ימי השבעה על מות האם.

בשולי החלטה זו מצאתי להבהיר שמא תעלה שאלה, כיצד זה התרתי יציאת המבקש ללוויה, בכפוף לתנאי הערבויות והליווי והפיקוח, בהחלטה מיום 3.2.22 ואילו כיום אני מתיר זאת, אציין כי קיים הבדל מהותי העולה מנסיבות המקרה בין השתתפות בלוויה מרובת משתתפים במקום ובזמן ממוקד, לבין עלייה למקום הקבורה, כמפורט לעיל. כמו כן, בשונה מהטענות שנשמעו אז, בדיון היום הוצגו לפני מסמכים מודיעיניים המבססים את עמדת שב"ס. עוד שוני מהדיון שהתקיים ביום 3.2.22 הוא שבדיון היום התייצב נציג שב"ס והביע הסכמתו ליציאת המבקש בליווי שב"ס לעלייה על קבר האם.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

נציגת הפרקליטות תעביר בדחיפות ההחלטה לנציג שב"ס אשר התייצב לדיון היום, על מנת לממש ההחלטה.

המסמכים המודיעיניים שהוגשו לבית המשפט מצויים ושמורים אצל העוזרת המשפטית. ככל שתבוא פנייה עד ליום 10.2.22 לקבלם, יתואם הדבר עם העוזרת המשפטית. ככל שלא יידרשו המסמכים בתוך המועד שנקבע - ייגרסו.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.